

Forgotten Realms

DSC Gallery, Praha

7. 7. - 20. 8. 2026

Kurátorka: Sarah Adnanová

Skupinová výstava *Forgotten Realms* představuje čtyři současné umělce, z nichž žádný v současnosti nežije v Praze, přesto se k ní každý svým způsobem vrací. Galerie se tak stává symbolickým rozcestníkem, který návštěvníky zve ke společnému bloudění imaginativními a kontemplativními krajinami i alternativními realitami. Vystavená díla fungují jako hmotné artefakty a vizuální vypravěči příběhů, portály do paralelních světů se smyšlenými dějinami a otevřenými konci. Tyto narativy jsou často situovány do posthumánních časů, přesto nesou zřetelné stopy lidstva, jeho kulturních tradic, folklóru, náboženství i působení času.

Výstavu lze chápat jako pouť za spekulativní konec jedné historické etapy a současně za zrodem nových mýtů, společenství a ekosystémů. Reflektuje současný vztah člověka ke krajině a bere v úvahu klimatické úzkosti dnešní společnosti. Namísto dystopické perspektivy však nabízí nadějný pohled na možnost vzniku nových forem soužití, a to s respektem k minulosti a ve větší harmonii s okolním prostředím.

Skrytý význam tvoří inspirace „Zapomenutými říšemi“, fantasy světem spojeným s hrou na hrdiny *Dungeons & Dragons*. Tento motiv funguje jako generační rámec formovaný obdobím před internetem, kdy bylo kolektivní vědomí utvářeno sdílenými příběhy a vyprávění představovalo důležitý prostor pro rozvoj představivosti, podvědomých vizuálních obrazů, našeho vnímání i imaginace. Výstava tak vytváří atmosféru objevování a uvolnění, vybízí publikum k nalezení vlastní vnitřní hravosti, k ponoření do introspektivního světa a k hledání vnitřních hrdinů, na pomezí vzpomínky, mýtu a paralelní reality.

V tomto kontextu přináší Botond Keresteš své charakteristické vizuální koláže, v nichž transformuje rozpoznatelné kulturní odkazy do nových významových souvislostí. Prostřednictvím vrstvení obrazových fragmentů vytváří syntetické celky překračující původní kontexty a zhmotňující se v podobě hybridních, mutantních forem skládaných

objektů na hranici 2D a 3D reality. Jeho práce oscilují mezi kolektivní pamětí a imaginací a otevírají prostor pro vznik nových struktur, které přirozeně rezonují s tematickým rámcem výstavy. Narušuje pojetí fyzického prostoru a časoprostoru a integruje hmotné prvky do nových absurdních podob.

Textilní objekty Dominika Styka se zabývají novou morfologií živočišných a rostlinných organismů. Styk ve své tvorbě rozvíjí motiv nových organických útvarů, v nichž se prolínají podoby lidských končetin a tělesného torza s rostlinnými formami. Jeho sochy vyobrazující organismy oscilují mezi tvářemi připomínajícími prorostlé šlahouny a lesklými stromovými strukturami, které vrůstají do nateklých, vrásčitých výrůstků evokujících orgány. Navzdory této organické hybriditě a tělesné ambivalenci si díla zachovávají nenucenost a lehkost. Celek působí jako mírná satira tělesnosti. Díla mísí monumentalitu s odkazy na mýtické bytosti.

V malbách a kresbách Beaty Hechtové nacházíme nový typ člověka, kterému se díváme přes rameno do prázdné krajiny. Hechtová zkoumáním smyšlených kultur vytváří nový „futuristický folklór“ s realistickými odkazy na nová společenství, zvyky a náboženství. Do svých maleb vkládá jemné odkazy a symboly, které odkazují na charakter člověka minulého i budoucího. V jeho opravdovém jádře nacházíme křehkost, hravost, ale také Eros, pud přežití, jak ho popisuje Sigmund Freud. Potřebu vytvářet společenství a sbližování mezi jedinci Hechtová znázorňuje skrze odkazy na nové společenské rituály.

Pomyslným zakončením výstavy je antropologická evoluce ve stylizovaných zvětšených momentech Kristýny Navrátil. Její malby s výraznými autorskými rámy ze sekundárně opracovaného dřeva nás přivádějí do nově stanoveného systému mezi živými organismy a přírodou. Důraz klade na rovnováhu mikrokosmu, který vzniká v prostředí mezi půdou a prostorem nad zemí. Konstruování i reální tvorové, jako jsou motýli, zde prorůstají do nových forem s jasnými odkazy na lidskou anatomii a přítomnost člověka v nové podobě. Tvorba Navrátil ve své tvorbě dlouhodobě poukazuje na klimatickou krizi a mizící hmyz. Celý ekosystém, zaznamenaný na typickém barvami recyklovaném pozadí, zde žije v nově vydefinované harmonii.

BIO:

Beáta Hechtová (*1991, Praha) je malířka a laureátka posledního ročníku Ceny kritiky za mladou malbu. Studovala na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara v Plzni a následně na Universität für angewandte Kunst Wien (die Angewandte). Zásadní vliv na její tvorbu měl dvouletý rezidenční pobyt v Peru, který proměnil její malířský jazyk i tematické zaměření na tzv. futuristický folklór. Svou práci představila především na zahraniční scéně, zejména ve Vídni (Artemis Gallery, CA Contemporary), Londýně (Delphian Gallery) a na mezinárodních veletrzích, včetně Enter Art Fair v Kodani. Tato výstava je jejím prvním galerijním představením v Praze.

Botond Keresztesi (*1987, Târgu Mureș) patří mezi nejvýraznější maďarské umělce své generace, patří do letošní výběru nejvlivnějších současných malířů Frieze Seol. Ve své tvorbě se věnuje malbě, kresbě a site-specific malířským instalacím. Jeho obrazy propojují historické a popkulturní odkazy, estetiku internetového a filmového prostředí i každodenní objekty do neotřelých vizuálních koláží. Mezi jeho významné samostatné projekty patří výstavy v The Hole v New Yorku či v Kunsthalle Košice. Pražskému publiku se v minulosti představil například v Polansky Gallery nebo MeetFactory. Keresztesiho tvorba zřetelně navazuje na postinternetovou estetiku a současně rozvíjí principy dadaismu a surrealismu v kontextu digitální kultury.

Kristína Navrátil (*1991, Prievidza) vystudovala Akademii umění v Banské Bystrici a následně pokračovala ve studiu na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (UMPRUM), kde v letech 2015–2018 působila v Ateliéru intermediální konfrontace Jiřího Davida a Milana Saláka. V letech 2015 i 2016 získala ocenění v prestižní Ceně malby Nadace VÚB. V současnosti žije a tvoří v Matúškově. Její tvorba se dlouhodobě zabývá vztahem člověka ke krajině a reflektuje současná environmentální témata, včetně klimatické krize. Charakteristickým prvkem jejích obrazů jsou vrstvená, polokontrolovaně vznikající pozadí vytvářená sléváním zbytků barev, která dílům propůjčují specifickou hladkost a organický charakter. Pro Navrátil jsou rovněž typické autorské rámy z nalezeného dřeva. Vedle řady samostatných i skupinových výstav v zahraničí i v České republice se představila například na výstavě *To Bodily Go...* kurátorované Sashou Bogojevem v Miami (2022) nebo na projektu *Mlčící jaro, Národní*

galerie v Praze. Její práce byly rovněž prezentovány na mezinárodních veletrzích, jako jsou Vienna Contemporary či The Others v Turíně.

Dominik Styk (*1996) je slovenský umělec, který studoval scénografii na DAMU v Praze a následně na Univerzitě výtvarných umění v Hamburku u Michaely Melián a Kadera Attii. Jeho tvorba vychází ze scénografického myšlení a často pracuje s textilem, oděvem a objekty odkazujícími k lidskému tělu, které začleňuje do instalací a performativních situací. Absolvoval rezidenční pobyty v Norimberku a Vídni a své práce prezentoval na řadě mezinárodních výstav, mimo jiné v Kunstverein Schwerin, Gesellschaft für Aktuelle Kunst Bremen či na Zlínském salonu mladých 2024. V Praze vystavoval například v Jiří Švestka Gallery nebo Galerii 35 m². Účastnil se významných veletrhů, jako jsou Vienna Contemporary a Artissima Torino. Aktuálně vystavuje například na skupinové výstavě Labyrint: Krajina vnitřního bloudění 1. 4. – 29. 10. 2026 GHMP Zámek Troja. Je zastoupen například ve sbírce The Robert Runták Collection.